

Rozežrán červy

Kazatel: Josef Hurta

Písně: 33, 241, 188, 128

Čtení: Sk 12, 1 – 11

Text: Sk 12, 20 – 24 *Herodes byl tehdy velmi rozežřen na Tyrské a Sidonské. Jejich zástupci se však společně k němu dostavili; podplatili králova komorníka Blasta a požádali o smír, protože jejich země byla zásobována potravinami z Herodova království. Ve stanovený den zasedl Herodes v královském rouchu na trůn a pronesl k nim řeč; lid začal svolávat: "To mluví bůh, ne člověk!" A tu jej postihl anděl Páně za to, že si přivlastnil čest, patřící jen Bohu: zemřel rozežrán červy. Ale slovo Páně se šířit nepřestalo.*

Dnešní neděle se nazývá „oculi“, tedy oči. „Mé oči vždy hledí k Pánu, on mne z léčky vyproští.“ Tak jsme to zpívali v úvodním žalmu. Pak jsme také četli o tom, jak Pán vyprostil z vězení apoštola Petra, přesně podle slov žalmu: „On vyproští ze sítě mé nohy“. A nakonec jsme byli svědky toho, jak mnoho lidí upíralo své oči k bohu, který ale žádným bohem nebyl. Skládali naději v mocného, velmi namyšleného a pyšného člověka, kterého si zbožštili. Což se mohlo stát nejen tenkrát, ale je to stejně tak možné i dnes.

Srovnáme-li však dnešní dobu a dobou prvotní církve, zjistíme, že se stále můžeme cítit o dost bezpečněji než křesťané na počátku našeho letopočtu. V té době totiž vládl král Herodes, jehož otcem nebyl nikdo jiný, než stejnojmenný král, známý vyvražděním betlémských chlapců. Jeho syn nyní krutě zasáhl proti křesťanům. Obětí jeho krutovlády se (zhruba jen deset let po Ježíšově ukřižování) stal apoštol Jakub, vedle Petra a Jana jeden z nejvýraznějších Ježíšových učedníků. Herodes měl políčeno také na Petra a chtěl jej stejně jako Jakuba popravit. Činil tak z čistého populismu, protože dobře vnímal proticírkevní nálady ve společnosti a chtěl si tím u židů získat politické body. Byly právě Velikonoce, když dal Herodes vsadit Petra do vězení a po Velikonocích ho chtěl veřejně soudit.

A tu se stalo skutečností slovo onoho 25 žalmu, které dnes zaznělo jako předznamenání bohoslužeb: „Hospodin vyproští ze sítě mé nohy.“ Celý ten žalm je modlitbou člověka, jehož svírají úzkosti a soužení. Ve své modlitbě prosí Hospodina: „Vyved' mě z úzkostí... Pohleď, jak mnoho je mých nepřátel, jak zavile mě nenávidí. Ochraňuj můj život, vysvobod' mě, at' nejsem zahanben, vždyť se utíkám k tobě.“ Nevíme, zda se Petr ve vězení modlil zrovna tento žalm nebo nějaký jiný podobný. Třeba devadesátý první, kde žalmista vyznává svou víru, že Hospodin vydal svým andělům příkaz, aby člověka chránili na všech jeho cestách. Nebo žalm 34: „Hospodinův anděl se položí táborem kolem těch, kteří se bojí Boha, a bude je bránit.“ Je dobré číst žalmy a modlit se je. Proto nás kdysi pan farář učil ke konfirmaci žalmy zpaměti, protože říkal, nevíte, kdy se ocitnete ve vězení jako apoštol Petr a kdy nebudete mít u sebe nic, než jen svou paměť.

Apoštol Petr se tedy ocitl v situaci, kdy mu nezbývalo, než upírat své oči k Hospodinu a doufat, že on vyproští ze sítě jeho nohy. A najednou čteme, že u něho stál anděl Páně a v žaláři zazářilo světlo. Anděl udeřil Petra do boku, vzbudil ho a řekl: "Rychle! Vstaň!" A s Petrových rukou spadly řetězy. Jestliže jsem před chvílí spekuloval o tom, že se Petr ve vězení určitě modlil, tak nyní víme, že anděl k němu přišel až ve chvíli, kdy Petr už tvrdě spal. Jeho spánek, z něhož jej musel anděl probudit ranou do boku, připomíná klidný spánek Ježíše na rozbouřeném moři. Tehdy ještě učedníci vyčítali

Ježíšovi, jak může klidně spát, když kolem zuří bouře. Nyní už i Petr dokáže vložit všechno do Božích rukou a usnout přesto, že jej druhý den čeká soud. Když pak je uprostřed noci probuzen, není si jist, zda se mu to jen nezdá. Zpočátku si myslí, že blouzní ve vidění, a tak neví, co je vlastně skutečnost: Zda jsou skutečnější strážce nebo je při něm skutečný anděl strážný, který ho vyvádí z vězení.

At' už ten anděl byl kdokoliv, třeba i strážný, Petr se dostává na svobodu a jde rovnou na modlitební shromáždění, které se konalo v domě matky Jana Marka. A zatímco z vězení ho Pán vyvedl relativně snadno, do shromáždění se Petr nemůže dobýt, protože modlitebníci, kteří se tam modlí, nevěří, že by jejich modlitby Bůh skutečně vyslyšel. Ale kdo tuče, tomu bude otevřeno. A tak Petr stále tloukl na dveře, až mu konečně otevřeli a užasli, když ho spatřili. A Petr jim vypravoval neuvěřitelné svědectví o Bohu, který dokáže člověka dostat ven i ze střeženého vězení. Tento Bůh je rozhodně mocnější, než ten, kdo Petra do vězení dostal.

Nicméně spousta lidí tenkrát i dnes si stále ještě myslí, že mocnější jsou ti, kteří sedí na světských trůnech, kdo lidi zavírají do vězení a vládou světu tvrdou rukou. Tak mnozí upírali svůj zrak ke králi Herodovi, který se chvástal tím, že zjedná mír s Týrskými a Sidónskými. Jejich zástupci se k němu společně dostavili, protože Herodes dodával jejich zemi potraviny. V bibli čteme, že ve stanovený den zasedl Herodes v královském rouchu na trůn a pronesl k nim řeč; lid začal provolávat: „To mluví bůh, ne člověk!“ A tu jej postihl anděl Páně za to, že si přivlastnil čest, patřící jen Bohu: zemřel rozežrán červy. Jaká stručná zmínka o konci jednoho velkohubého krále, který se stavěl na roveň Bohu! Ale to už je psáno v desateru, že Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jméno zneužíval. A zatímco pyšného krále, kterého sám Ježíš přirovnal k oranžové lišce, spořádali drobní červíci, slovo Páně se šířit nepřestalo. A my už víme, ke komu je lépe upírat své oči.

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, tvoje vláda přechká všechna pokolení. Tráva usychá, květ vadne, ale tvé slovo je stále navěky. Proto své oči upíráme k tobě, protože tvé je království i moc i sláva až na věky. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane náš, Ježíši Kriste, modlíme se za tento svět, za to, kam spěje. Kéž by to bylo tvé království. Prosíme, zasáhni svou mocí tam, kde lidská moc nic nezmuže nebo kde člověk páchá škody. Prosíme, osvobod' ty, kteří jsou v zajetí svých bludných představ, umanutí ve svých záměrech, naivní ve své pyšce, nebezpeční ve své moci. Modlíme se za lidi bezmocné, bezbranné, zoufalé, rezignované. Prosíme za mír na Ukrajině. Ochraňuj ty, na něž dopadají střely nepřítelů. Prosíme, vysvobod' nejen válečné zajatce, ale i všechny ty, kdo jsou v zajetí války, uprostřed bojů, vystaveni smrtelnému nebezpečí. Prosíme za rodiny vojáků na frontě, zvláště za děti. Modlíme se ovšem i za církve na Ukrajině, za své bratry a sestry, kteří jsou nuceni bojovat nebo žít v neustálých obavách o svůj život. Přimlouváme se za tvé milosrdenství a záchranu pro lidi ohrožené na životě. Pane, myslíme na ně ve svých modlitbách a prosíme, buď s nimi v jejich soužení. Kéž nad lidskou zvůli zvítězí tvoje vůle a na lidskou vládou tvoje království. Amen.*